ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 23ης Νοεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-320/99,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Nolin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον G. Taillandier, rédacteur στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα (ΕΕ 1998, L 59, σ. 1), ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και F. Macken, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Αυγούστου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα (ΕΕ 1998, L 59, σ. 1), ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

2 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/68 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1998 και ότι ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

3 Στις 25 Αυγούστου 1998, μη έχοντας λάβει από τη Γαλλική Κυβέρνηση ουδεμία κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 97/68 στο εσωτερικό δίκαιο και μη διαθέτοντας κανένα πληροφοριακό στοιχείο που να της επιτρέπει να συναγάγει το συμπέρασμα ότι η Γαλλική Δημοκρατία είχε θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την εν λόγω οδηγία, η Επιτροπή όχλησε εγγράφως τη Γαλλική Κυβέρνηση να της υποβάλει συναφώς τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4 Επειδή δεν δόθηκε απάντηση στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν είχε ακόμη λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία 97/68, απηύθυνε στο εν λόγω κράτος μέλος, στις 17 Δεκεμβρίου 1998, αιτιολογημένη γνώμη καλώντας το να συμμορφωθεί προς αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

5 Και στο έγγραφο αυτό δεν δόθηκε απάντηση.

6 Υπό τις συνθήκες αυτές η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει ουδεμία άλλη επίσημη και οριστική ενημέρωση εκ μέρους της Γαλλικής Κυβερνήσεως, αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

7 Στο υπόμνημα αντικρούσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία 97/68 δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Καλεί πάντως το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η διαδικασία μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας βρίσκεται στο στάδιο της περατώσεως.

8 Προβάλλει συναφώς ότι, με έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1999, κοινοποίησε στην Επιτροπή το κείμενο δύο σχεδίων κανονιστικών πράξεων που έχουν ως αντικείμενο τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 97/68. Ισχυρίζεται ότι απέστειλε συγχρόνως στην Επιτροπή σημείωμα αναφερόμενο σε διάταγμα εκδοθέν από τη Γαλλική Κυβέρνηση στις 10 Μαρτίου 1999, σχετικά με την έγκριση των κινητήρων που προορίζονται να τοποθετηθούν σε μη οδικά κινητά μηχανήματα, όσον αφορά τις εκπομπές αερίων και σωματιδιακών ρύπων (*JORF* της 3ης Ιουνίου 1999, σ. 8188), με το οποίο καθορίζονται τα διοικητικά και τεχνικά όργανα που είναι επιφορτισμένα με την εξέταση των αιτήσεων των κατασκευαστών, με τη διενέργεια των ελέγχων μετρήσεως των ρυπογόνων εκπομπών και με τη χορήγηση των «εγκρίσεων ΕΚ», όπως προβλέπει το άρθρο 16 της εν λόγω οδηγίας.

9 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 5, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα Συνθήκη ή από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας. Μεταξύ των πράξεων αυτών περιλαμβάνονται οι οδηγίες, οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ), δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Η υποχρέωση αυτή σημαίνει ότι κάθε ένα από τα κράτη προς τα οποία απευθύνεται μια οδηγία οφείλει να λάβει, στο πλαίσιο της εσωτερικής έννομης τάξεως του, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας σύμφωνα με τον επιδιωκόμενο στόχο της (βλ. απόφαση της 17ης Ιουνίου 1999, C-336/97, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1999, σ. I-3771, σκέψη 19).

10 Εν προκειμένω, εφόσον η πλήρης μεταφορά της οδηγίας 97/68 δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή.

11 Αναγνωρίζεται επομένως ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/68, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Γαλλικής Δημοκρατίας και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Gulmann Puissochet Macken

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Νοεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

C. Gulmann